

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

Gegužės mėnesį skaitydami su Bažnyčia ir bažnyčioje Jono evangeliją randame tokį sakinį: „Buvo žiema“ (Jn 10, 22). Ir tikrai, kažkaip netikėtai šių metų pavasaris neskuba pradžiuginti mūsų šiluma. „Buvo žiema“ – tinka ne tik gamtinei situacijai apibūdinti. Panašu, kad ir pasaulio, žmonijos situacija ne ką šiltesnė: karai, pabėgėlių stovyklos, įvairūs politiniai neramumai ir grėsmės. O kur dar kylančios kainos ir vis didėjanti praraja tarp tų, kurie „turi ir gali daug“, ir tarp tų, kurie „turi ir gali mažai“. Tokiame pasaulyje krikščioniško tikėjimo ir Velykinio džiaugsmo žinia patiria ne mažesnę stresą. Ką reiškia vien tai, kad, paskutinių visuomenės tyrimų duomenis, tik 35 procentai apklaustųjų Lietuvoje tiki amžinuoju gyvenimu?! Imi nejučia galvoti, kad emigracijos mąstai pasiekė ne tik Lietuvos pilietinę, bet ir religinę pusę. Iš Lietuvos bažnyčių ir parapijų nepastebimai „emigruoja“ tikėjimo sąmoningumas, bendruomeniškumo supratimas ir artimo meilė. Emigruoja? O gal tie dalykai niekada nebuvo galutinai įmigravę?!

Atrodo, kad svarbiausias šių metų Lietuvos Bažnyčios gyvenimo įvykis – Dievo tarno kankinio arkivyskupo Teofiliaus Matulionio beatifikacija Vilniuje. Gaila, kad šis renginys savo viešaisiais ryšiais nustelbė Lietuvos jaunimo dienas ir jų temą „Tiesa padarys jus laisvus“. O juk kaip labai mums reikia tiesos, apie save pačius, savo tikėjimą ir savo „bažnyčią“... Ar įsivaizdavimas, kad Matulionio beatifikacija yra labiausiai Lietuvos žmonių tikėjimą sustiprinsiantis ir pagyvinsiantis įvykis, nėra dar viena melaginga iliuzija dalies religininkų galvose? O ir pačios Jaunimo dienos tikriausiai išsisėmė savo formatu ir tampa dar vienu per daug brangiai mums kainuojančiu „fejerverku“ mažame, bet įvairiausių renginių ir švenčių kupiname, ypač Vilniaus, danguje.

„Buvo žiema“, o pavasaris, o Prisikėlimo žinia taip sunkiai skinasi kelią į mūsų daug kuo perpildytą ir mažai tikrumo turinčią Lietuvos gyvenimo tikrovę. Juk viskas prasideda, nuo mažos sėklytės, nuo grūdo, sėjamo į kantriai ir dėmesingai, dažnai kitų nepastebimai, išpurentą žemę. Šitokią sėją lydi rūpestinga ir išradinga meilė, kuri moka apgauti nuo pražūtingo lietaus, uždegti žvakę šiltnamio vėjoje ir palieti ištroškusį augalą. Ne „fejerverkai“ augina duoną! Auginimo metu, reikia ne

švęsti, o kantriai ir išstvermingai dirbti, kad užaugintum gyvenimo vaisius, kuriais galėtum papuošti derlių įvertinančią ir už jį dėkujančią šventę.

Gegužės mėnesį įprastai skiriame pagerbti Švč. Mergelę Mariją gegužinėmis pamaldomis. Ši tradicija daug kur silpsta. Ir nenuostabu, juk mūsų vakarus pripildė televizijos šou ir serialai, o fizinės sveikatos silpnėjimo iššauktą judėjimo sulėtėjimą kompensuoja Marijos radijo laidos. Tad ir nesistebėkime, kad kinta mūsų pamaldumo formos, o Marijos litanijos giesmė tampa džiugiu atradimu tiems, kurie ją išgirsta tik sekmadieninių šventų Mišių priegose. Panašu, kad ne reguliarumas, o sąmoningumas stiprina mūsų šiandienį tikėjimo ryšį su Jėzumi ir Marija. Reguliarumas atsiranda paskui, kaip meilės ryšio pasekmė, kada širdis tampa paliesta ir perkeista Dievo artumo.

Žiema nelieka amžinai, anksčiau ar vėliau, sunkiau ar lengviau ateina pavasaris. Gyvenimo žinia stipresnė už mirtį! Viskas veda į šią viltį arba tolyn nuo jos! Viskas – beatifikacija, Jaunimo dienos, gegužinės ar birželinės pamaldos, atlydai – viskas, svarbu neprarasti krypties tiesoje, svarbu nepamirti, kad Jėzus yra KELIAS, TIESA IR GYVENIMAS! Kad Jis tikrai yra Dievo ir Marijos Sūnus, mūsų gelbėtojas ir Viešpats, mūsų tikrasis ir amžinasis Prisikėlimo pavasaris! Susitikime ten, kur šilta: bažnyčios maldoje, katedros aikštėje, po Dievo dangumi. Ir patys būkime meilės šiluma!

kur. Gediminas Jankūnas

JAUNIMO KELIONĖ Į LIETUVOS JAUNIMO DIENAS

Birželio 23–25 dienomis 15 Krekenavos parapijos jaunuolių ruošiasi dalyvauti Lietuvos jaunimo dienoje „Tiesa padarys jus laisvus“ (Jn 8, 31–42) Vilniuje. Bazilikos gale pastatytas standas, kuriame jie atvirai dalinasi šiuo savo troškimu.

Jaunuoliai kviečia Jus susipažinti ir palikti savo auką taip prisidedant prie šios svajonės įgyvendinimo.

PADĖKA

Nuoširdžiai dėkojame visiems, skyrusiems dalį gyventojų pajamų mokesčio Krekenavos, Upytės, Vadaktėlių parapijoms ar Krekenavos piligrimų centrui.

BALANDŽIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Rita Lapiniauskienė

Rašau jau gerokai įsibėgėjus gegužei, bet žiema dar ne visai praėjusi: štai Žemaitijoje šiąnakt rimtai prisnigo, tikėtina, kad ir mums liko... Dar kelios tokios dienos ir iš neapsikentimo reiks skelbti paiešką to ar tų, kurie per Užgavėnes neuoliai, o gal išvis nevarė žiemos. Koks apsilėidimas! Bet prieš tai apie balandį parapijoje.

Balandžio 2 d., sekmadienį, po šv. Mišių savo apsilankymu mus pagerbė jaunos batikos parodos autorė panevėžietė dailininkė Elena Gailiūnienė. Ir parodos uždarymo dieną už kuklią autorę daugiau kalbėjo jos paveikslai. Padėkos žodį tarė klebonas kun. Gediminas, autorės artimieji. Krekenavos kultūros centro dainininkės atliko keletą jautrių kūrinų. Ypač maloniai nustebino bazilikos ministrantė Otilija, padovanojusi Ievos Narkutės „Raudoni vakarai“. Ponios Elenos darbus pakeitė parapijiečių mokytojų Rūtos Adamkevičienės ir Vidos Kacevičienės rinktinės fotografijos, sudėtos į parodą „Pavasario dvelksmas“.

Balandžio 7 d., penktadienį, jaunimas paskutinį kartą šioje gavėnioje apmąstė Kryžiaus kelio slėpinius. Visą ikivelykinį laikotarpį „žolynietės“ Julijos dėka vaikai ir jaunimas dalyvavo akcijoje „Pagauk gavėnią“. Jos metu kasdien buvo skelbiamas naujas iššūkis: diena be interneto, diena be skanėstų, „taupiai vartok vandenį“ bei daugybė artimo meilės darbų. Gal ir kažkurį jūsų kažkokiū būdu palietė ši graži akcija?

Balandžio 9 d., sekmadienį, buvo šventinamos verbos, o prisimenant iškilmingą Jėzaus įžengimą į Jeruzalę, skambant žodžiams „Jeruzalės vaikučiai su alyvų šakelėmis rankose pasitiko Viešpatį šaukdami ir giedodami „Osana aukštybėse!“, parapijos vaikai ir jaunuoliai ėjo iškilminga procesija. Po jos liturgija tarsi apsvirtė ir iškilmingus šūksnius pakeitė Kančios istorija. Verbų sekmadienis yra ir vadinamoji Mažoji jaunimo diena, Pasaulio, o ir Lietuvos jaunimo dienų pradžia. Šios šventės proga „Žolynėlis“ parapijiečiams paruošė pristatymo stendą, kaip mažytę troškimo vykti į Lietuvos jaunimo dienas išraišką, kviesdami ir prisidėti prie šio troškimo išsipildymo.

Balandžio 13 d., Didįjį ketvirtadienį, gimnazijos mokytojų iniciatyva bazilika ir parapijos namai tapo viso Panevėžio rajono mokytojų susitikimo „Mokykla be sienų“ dalimi. Klebonas kun. Gediminas supažindino mokytojus su bazilika ir jos istorija, parapijos vaikai ir jaunimas inscenizavo keletą Šventojo Rašto ištraukų, o mokytoja Sonata Šventąjį Raštą pristatė... vaišindama dangiško skonio „Šventojo Rašto pyragu“. Vėliau mintimis ir patirtimis dalijosi kiti parapijos ir mokytojų atstovai.

Tą pačią dieną vakare buvo aukojamos Paskutinės vakarienės šv. Mišios, kurių metu ypatingai pagerbiamas Švč. Sakramentas, o kojų plovimu primenamas dvasininkų ir kiekvieno iš mūsų pašaukimas – tarnauti artimui. Šiomet Algirdas kaip reta sunkiai atlupo nuo suolų vyrus tai kojų plovimo apeigai. Bet zakristijono atkaklumas nugalėjo: dvylika išdrįso ateiti.

Balandžio 14 d., Didįjį penktadienį, vaikai ir jaunimas lankėsi Krekenavos slaugos namuose ir ligoninėje. Ten nunešė kuklias dovanėles, parodė spektakliuką, kartu su visais gėrė arbatą. Vakare rinkomės į Kristaus Kančios pamaldas. 113 Eur tą dieną paaukojote Šventosios Žemės

(į kurią, beje, spalį planuojame vykti) reikmėms.

Balandžio 15 d., Didįjį šeštadienį, įprastu būdu kasmėnesinių atleidų nešventėme. Į pamaldas tik prieš 20 val. pradėjo kviesti net ne varpas, o būgnas. Tikriausiai šis kai kam nebūtinai geranoriškai atrodantis kvietimas (o gal ir ilgos pamaldos) atbaidė dalį maldininkų. Bet, suprantama, daugiau asmeninės erdvės bazilikoje sumažino mums žinomo plaukų užsidegimo nuo kaimyno žvakės pavojų (o ir reginius choristams...).

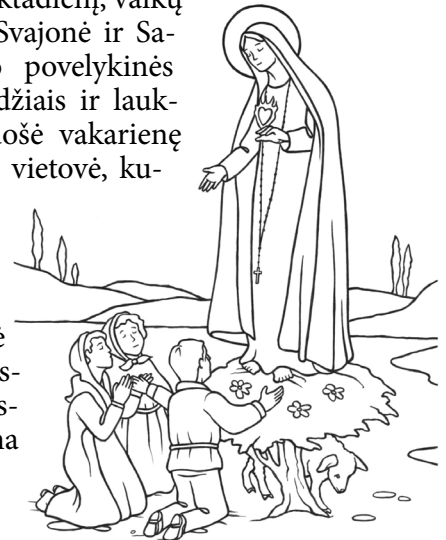
Vis dėlto Kristus tikrai prisikėlė, ir balandžio 16 d., sekmadienį, ryte tradiciškai varpo sukviesti į baziliką susirinko jau žymiai daugiau tikinčiųjų. Visos trys klebono parapijos tądien džiugiai šventė Kristaus Prisikėlimą.

Balandžio 23 d., sekmadienį, po šv. Mišių visi vaikai ir jais besijaučiantys susitiko parapijos namuose švęsti Atvelykio, vadinamųjų „vaikų velykėlių“. Trys didelių ir mažų jaunuolių komandos atliko vikrumo, gudrumo, taiklumo ir kitokių gabumų reikalaujančias užduotis, o po tokio sporto vis dar tvirtai rankose galėjo panešti Velykų bobutės įsteigtus prizus. Gaila, užduotyse su nevirtais kiaušiniais taip ir nepaaiškėjo, ar jie tikrai buvo nevirti...

Balandžio 28 d., penktadienį, vaikų ir jaunimo susitikime Svajonė ir Samanta pasidalijo savo povelykinės kelionės į Fatimą išpūdžiais ir lauktuvėmis, taip pat paruošė vakarienę portugališkai. Fatima – vietovė, kurioje prieš 100 metų trims piemenukams, o vėliau ir daugiatūkstantinei miniai keletą kartų apsireiškė Švč. M. Marija, kviesdama ir ragindama mels-tis, taip pat išpėdama apie XX amžiaus pasaulio negandas.

Balandžio pabaigoje dvi poros – Jadvyga ir Albinas bei Janina ir Adolfas – išsidavė (ar gal buvo išduoti) švenčiantys 50-ąsias santuokos metines. Tomis dienomis ypatingai sveikinome ir meldėmės už juos. Labai džiaugiamės ir esame dėkingi dėl šių mūsų parapijiečių gražaus sugyvenimo ir stiprios šeimos pavyzdžio.

Keletą savičių prieš Velykas Žibartonių pagrindinė mokykla, Krekenavos seniūnija, parapijos „Caritas“, vaikai ir jaunimas, o ir daugybė parapijiečių gražiai bendradarbiavo gamindami velykinius atvirukus, rašydami sveikinimus, ruošdami dovanėles ir lankydami parapijos vienišuosius ir apleistuosius. Ne mažiau komandinio darbo pareikalavo ir pasiruošimas Velykų šventėms bazilikoje. Po jų „Darom“ akcijos proga bazilikos aplinką tvarkė Krekenavos gimnazijos 9b (aukl. Rima Balčiuvienė) ir 8a (aukl. Rasa Vyšniauskienė) klasės. Gražu ir gera, bet šiuokštu nemėginkite įsivaizduoti idiliško vaizdelio apie tobulą parapiją ir tobulą bendradarbiavimą. Visko būna, bet mokomės pagarbiai ir meilėje būti vieni šalia kitų ir vieni su kitais.

BALANDŽIO NAUJIENOS IŠ UPYTĖS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Balandžio 2 d. Upytės tradicinių amatų centro turgavietėje vyko „Turgus prieš Velykas“. Buvo galima parduoti tai, kas pačių sukurta, pagaminta, užauginta, ir nusipirkti kitų atneštas, atvežtas gėrybes. Taip pat vyko graži meninė programa, grožėjomės Virginijos Jurevičienės karpiniais.

Balandžio 13 d. Upytės tradicinių amatų centre buvo mokoma kaip marginti kiaušinius. Buvo galima išbandyti visus būdus ir prisiminti, kaip mūsų senoliai ir prosenoliai tai darė. Buvo tikrai vertinga pasimokyti ir sužinoti įvairias technikas ir Velykų dieną džiaugtis savo pačių numargintais margučiais.

Balandžio 25 d. Ėriškių kultūros centre buvo organizuojamas kultūros vakaras, kuriame žiūrėjome Krekenavos kultūros centro mėgėjų teatro „Avilyš“ pastatytą Sofijos Kymantaitės-Čiurlionienės spektaklį „Pinigėliai“. Kas buvome, nesigailėjome: tikrai atsipalaidavome, o ir kitaip praleidome vakarą.

Norime pasidžiaugti, kad jau pavyko atiduoti Krekenavos parapijai pusę sumos, pasiskolintos Upytės bažnyčios įgarsinimo sistemos įvedimui. Dar esame skolingi 600 eurų. Nuoširdžiai dėkojame tiems, kurie aukoja ir remia!

Taip pat norime padėkoti visiems, kurie aktyviu dalyvavimu procesijoje ir Eucharistijoje prisidėjote, kad Velykų šventė ir liturgija būtų graži. Norime pakviesti, kad visada aktyviai įsijungtumėte į liturgiją, nebijotumėte pasiūlyti savo pagalbos. Kiekvienas iš Jūsų esate reikalingas Upytės parapijai! Nes tai tik Jūs ją ir kuriate. Galima pasiūlyti tvarkyti bažnyčią, puošti ar net pareikšti pageidavimų, ko norėtumėte, kad parapija Jums suteiktų (tikėjimo žinių pagilino grupelių, maldos grupelių ar pan.). Laukiame Jūsų atsiliepiamų!

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* knygos „**Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga**“

----- Knygos pradžia ankstesniuose laikraštėlio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29) -----

14. Vadovauk ten, kur tarnauji

„Viešpats suteikė Dovydui pergalę visur, kur tik jis ėjo. Taigi Dovydas buvo viso Izraelio karalius. Dovydas vykdė tikrą teisingumą visiems savo žmonėms.“ (1 Kr 18, 13–14)

Biblijos rašytojai nebuvo labai kūrybiški duodami knygoms pavadinimus. Tad nenuostabu, kad Pirmoji ir Antroji Karalių knygos yra apie Izraelio ir Judo šalių karalius. Labiau negu istorijas ar darbus, Karalių knygos aprašo vadovų širdis.

Be klausimo, žymiausias Izraelio vadovas buvo Dovydas. Ir Biblija aprašo nemažai atributų, kurie kvalifikuoja jį šiam titului: drąsa, užsibrėžimas, ištvermė. Bet labiau nei bet kuo kitu, Dovydas išsiskyrė savo širdimi, kuri buvo visiškai atsidavusi Dievui. Kitais žodžiais tariant, jis sekė Dievo vadovavimu.

Gaila, bet dauguma karalių po jo taip nebesielgė. Karalių knygose vis pasakojama apie vadovų širdis, kuriuos dažnai buvo nutolę nuo Dievo. Vietoj to, jie sekė savo širdimi ir patekdavo į dideles bėdas.

O kur ėjo karalius, ten ėjo ir tauta. Dovydo karalystė buvo padalinta, kai jo anūkas Roboamas ignoravo savo vyresnių patarėjų patarimus ir klausė žmonių, kurie jam sakė tai, ką jis norėjo girdėti, ir tokiu būdu padarė žiaurų sprendimą pakelti mokesčius, nors žmonėms labai reikėjo atsigavimo. Šio sprendimo pasekmė buvo pilietinis karas, karalystės skilimas, dvi vargingesnės ir silpnesnės karalystės, kurioms vienas po kito vadovavo Dievui neištikimi karaliai, kol galiausiai abi pateko į priešų rankas.

Abiejose knygose nuolat išryškėja, kad tautas pražudė ne žmonių nesėkmės, bet nesėkmės ir stabmeldystė jas valdžiusių karalių. Pirmoji ir Antroji Karalių knygos aiškiai kalba apie svarbų pamatinį principą: kilimas ar kritimas visada priklauso nuo vadovavimo.

Kas yra vadovavimas? Vadybos ekspertai Ken Blanchard ir Phil Hodges sako, kad tai yra įtakos procesas. Bet kada,

kuomet mėgini daryti įtaką kitų mintims ir veiksams, kad iššauktum naujus rezultatus jų asmeniniame ar profesiniame gyvenime, tu įsitrauki į vadovavimą, arba lyderystę.

Istorija yra vadovavimo pasekmė. Nieko didingo nebuvo pasiekta be didingo vadovavimo. Ir labai daug blogų dalykų nutiko dėl vadovavimo stokos.

Dievas sukūrė vadovavimo dovaną ir mus ja apdovanojo, kadangi norint sugrąžinti nutolusius žmones prie Kristaus reikia mokėti vadovauti. Mokiniai yra vadovai, ir mokinystė yra apie vadovavimą ir vedimą. Ir, žinoma, tai yra hierarchija. Ji prasideda su Dievu. Dievas nori, kad vadovai Jo Bažnyčioje būtų tokie kaip Dovydas, t. y. visiškai Jam atsidavę. Dievas naudoja ir laimina žmones, kurie priima Jo vadovavimą savo gyvenimuose.

Jeigu skaitote šią knygą (ar *vis dar* skaitote), Dievas nori, kad jūs vadovautumėte ten, kur esate. Popiežiaus užduotis yra vadovauti Romos Katalikų Bažnyčiai, jūsų vyskupo – vadovauti jūsų vyskupijai; bet tai nereiškia, kad Dievas taip pat nekviečia jūsų būti vadovais. Jis tikrai nori naudoti jus pažadinti kituose jų gyvenimo tikslus. Jis tikisi, kad jūs padėsite kitiems Jį sekti. Jis kviečia jus vadovauti. Kur ir kaip jūs betarnautumėte, Jis nori, kad jūs vadovautumėte.

KAI KURIOS VADOVAVIMO PAREIGOS

1. Būti tarnaujančiu vadovu

Jeigu norite suprasti vadovavimo esmę, pirmasis klausimas, į kurį turite sau atsakyti, yra: „Ar aš esu tarnaujantis kitiems vadovas, ar tarnaujantis sau?“ Tai klausimas, kuris, atsakytas su žiauriu sąžiningumu, taps jūsų, kaip vadovo, intencijos ir motyvacijos šerdimi.

Skirtumas tarp tarnaujančio ir sau tarnaujančio vadovo greičiausiai pasimato tame, kaip jie priima atgalinį ryšį, kadangi viena iš didžiausių baimių, kurią turi sau tarnaujantys vadovai, – tai prarasti savo turimą poziciją.

Vienu metu Morkaus evangelijoje Jėzus stengiasi būti nuošalyje, kad galėtų daugiau laiko praleisti mokydamas ir investuodamas į mokinčius, kurie buvo arčiausiai Jo. Jis ruošia juos vadovauti Bažnyčiai po Jo mirties (ir prisikėlimo), kad jie suprastų, ko jų vadovavimui reikia ir kaip jį pasiekti. Šiame kontekste Jo perspėjimas skambėjo taip: „Reikia, kad Žmogaus Sūnus daug kentėtų, būtų seniūnų, aukštųjų kunigų bei Rašto aiškintojų atmetas, nužudytas ir po trijų dienų prisikeltų“ (Mk 8, 31). Tai buvo didelė žinia. Ir kokios ji sulaukė reakcijos? Taigi štai kas atsitiko: „Jie atėjo į Kafarnaumą. Namie jis paklausė juos: „Apie ką kalbėjotės kelyje?“ Jie tylėjo. Mat kelyje jie ginčijosi, kuris iš jų didžiausias“ (Mk 9, 33–34).

Yra nemažai žmonių vadovaujančiose pozicijose, įskaitant kai kuriuos klebonus ir parapijų vadovus, kurie mano, kad jų darbe būti atsakingu reiškia: „Aš neturiu nieko daryti (ir aš galiu kitiems pasakyti, ką jie turi daryti)“. Tai sau tarnaujantys vadovai, siekiantys tik išsaugoti savo poziciją, įgyvendinti savo planus ir gauti tai, ko jie nori.

Jėzus nėra tik *dvasinis* vadovas. Jėzus yra *visokio* vadovavimo pavyzdys. Ir Jis vadovauja nuo kryžiaus. Jeigu norime būti didūs prieš Dievą, turime būti kaip Jėzus ir kitų žmonių poreikius iškelti prieš savuosius. Tai ne tik tarnavimas, tai tapimas tarnu. Tai vaidmuo, ne tik veikimas. Toks yra didžio vadovavimo kelias.

Tai – tarnavimas. Tarno pirmasis uždavinys yra žiūrėti kitų naudoms, ir netgi nuspėti kitų reikmes. Tačiau Paulius čia nesustoja: „Būkite tokio nusistatymo kaip Kristus Jėzus. Jis, turėdamas Dievo prigimtį, godžiai nesilaikė savo lygybės su Dievu, bet apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą ir tapdamas panašus į žmones. Jis ir išore tapo kaip visi žmonės“ (Fil 2, 5–7).

Mes sakome apie ką nors „jis yra pilnas paties savęs“, kuomet kalbame apie išpuikimą. Kad galėtų paaiškinti priešingą tam dalyką, Paulius sako, kad Jėzus apiplėšė pats save ir atidavė visą savo gyvenimą. Jis paėmė visas savo teises – teisę būti garbinamam, teisę valdyti, teisę dangiškam tobulumui – ir viską atidavė. Jis apiplėšė pats save, kad taptų ne tik tarnu, bet vergu. Paulius panašiai aprašo ir savo gyvenimą – išliejamą kaip auką (plg. Fil 2, 17).

Toks yra tarnaujantis vadovavimas. Išlieti savanau-diškumą ir puikybę, tam kad įgytum gebėjimą priimti išmintį, žinojimą, supratimą, teisingą sprendimą ir visas kitas dovanas, kurias duoda Šventoji Dvasia. O tada atsisakyti net ir šitų dovanų, atiduoti jas tiems, kuriems tarnauji. Andy Stanley kalba apie savo vadovavimą personalui kaip savo taurės ištuštinimą į jų taures.

Savo knygoje „Iš gero į geresnį“ Jim Collins stengėsi parodyti, kaip kai kurios kompanijos pagerino savo rezultatus, kai tuo metu kitoms, esant tokioms pačioms

aplinkybėms, to padaryti nepavyko. Jis atrado, kad vienas iš pagrindinių elementų, kaip kompanija iš geros tampa geresne, yra „penkto lygio vadovas“. Visi šie vadovai turi panašias savybes:

- juose jungiasi didelis asmeninis nuolankumas su intensyvia profesine valia,
- jie yra ambicingi, bet jų ambicijos nukreiptos į jų kompaniją, o ne į juos pačius,
- jie sėkmę priskiria kitiems, o atsakomybę už nesėkmes prisiima patys.

2. Būti išmintingu vadovu

Daugelis parapijų kenčia todėl, kad jų klebonai yra apsupti žmonių, kurie kvailai jiems pataikauja ir sako tiksliai tai, ką jie nori girdėti. Tokia buvo Roboamo klaida Pirmoje Karalių knygoje.

Kvailys yra paikas žmogus, kuriam trūksta gero sprendimo, ir atrodo, dėl kažkokios priežasties bažnytiniame pasaulyje ganėtinai užtenka tokių žmonių. Kvailiai nori dėmesio, kurio jie neužsitarnavo, pripažinimo, kurio nėra verti, ir įtakos, kurios niekada neturėtų turėti (nors jie visuomet jos sieks). Parapijos vadovai turi būti atsargūs, kad nesielgtų kaip kvailiai ir neleistų kvailiems žmonėms dominuoti.

Tuo pat metu reikia ieškoti gerų patarėjų. Nesvarbu, kokią parapiją jūs turite, jūsų bažnyčios suoluose yra labai sėkmingų žmonių, kurie gali jums duoti gerų vadovavimo pamokų. Tai yra parapijiečiai, kuriuos jūs žinote kaip protingus ir kurie gali padėti kitiems suprasti jūsų sprendimus. Išmintingas vadovas ieškos tokių žmonių, stengsis juos įtraukti, taip pat suteikti jiems balsą, ir jų klausys. Kai kurie žmonės yra išmintingi, kai kurie ne, bet niekas neturi visos išminties, kurios reikia. Štai kodėl išmintingi vadovai yra žmonės, kurie apsupa save išmintimi.

Mūsų parapijai augant, žmonių, kuriuos įtraukėme į vadovavimo tarnystes, skaičius taip pat augo. Tai nėra apie susitikimus ir komitetus dėl jų pačių, tai apie surinkimą išminties, kuri yra aplink mus. Šiuo metu mes turime patarėjų komandas finansams, ūkio reikalams, technologijoms, vystymuisi, žmogiškiesiems resursams ir strateginiam planavimui. Mes neturime jokių rinkimų – atkreipkite dėmesį, kaip jie nenaudoja rinkimų ar balsavimo Biblijoje. Vietoj to mes labai atsargiai pasirenkame savo patarėjus. Nebūtina norime pačių *populiariausių* žmonių, mes ieškome pačių *talentingiausių*. Ir tada jų patarimus priimame labai rimtai. Mes taip pat sukūrėme „atsiskaitymo“ komandas, kurios mums sako išmintį apie mūsų gyvenimus. Kartą per mėnesį mes pasisakome, kas vyksta mūsų asmeniniuose ir profesiniuose gyvenimuose, o jie mus skatina išpildyti tuos tikslus, kuriuos esame išsikėlę, ir padaryti tuos pokyčius, kuriuos privalome padaryti.

3. Būti vadovu, kuris mokosi

Apaštalų darbų 19 skyrius pasakoja humoristinę istoriją, bet ji taip pat yra ir tragiška, nes aprašo tai, kas dažnai nutinka parapijos gyvenime. Paulius gyvena Efezo mieste, iš tiesų jis sodina Bažnyčią Efeze skelbdamas Dievo žodį. Kadangi Paulius yra Paulius, jo skelbimą lydi stebuklai, ligonių išgydymas ir demonų išvaymas. Ši jėga kyla iš jo artimo santykio su Jėzumi Kristumi. Kiti mato jį dirbantį, yra sužavėti rezultatu ir nusprendžia jį išbandyti, nors jie ir nežino, ką daro. „Panašiai ir kai kurie keliaujantys žydų egzorcistai mėgindavo piktyjų dvasių apsėstiesiems priešaukti Jėzaus vardą, sakydami:

„Aš jus saikdinu per Jėzų, kurį skelbia Paulius“. Taip darė vieno žydų vyresniojo kunigo Skėvo septyni sūnūs. Bet piktoji dvasia jiems atšovė: „Pažįstu Jėzų ir žinau Paulių. O jūs kas būsite?“ (Apd 19, 13–15).

Tada blogoji dvasia pradeda juos mušti ir jie pabėga nuogi. Kitais žodžiais tariant, jie yra visiškai nugalėti. Jie bandė mėgdžioti Pauliaus praktikas, nesuprasdami, kaip iš tiesų jos veikia.

Kaip dažnai tai atsitinka tarnystėje. Mes neabejotinai tai darėme metų metais. Stebėdami kitų sėkmingas pastangas, mes kopijavome detales, netgi nebandydami suprasti, ką jie darė (dar mažiau, ką Dievas norėjo, kad mes darytume), ir tada nustebdavome, kai mums nepasisekdavo.

Kun. Michael: *Klebonas, kurio aš gerai nepažinojau, paskambino man pasakyti, kad pyksta ant manęs. Aš paklausiau jo, kodėl, ir jis pasakė: „Tu sugadinai mano sekmadienius.“ Kaip aš tai padariau? Pasirodo, jo parapijiečiai tėvai ėmė jį spausti, kad sekmadienio vakare būtų jaunimo Mišios, tokios, kaip Gimimo parapija turi. Ir jis nenoromis sutiko. „Mes netgi turėjome picą“, – skundėsi jis. Problema buvo ta, kad jis nesuprato principų, kuriais vadovaudamiesi mes sukūrėme jaunimo programą, ir jam visai nerūpėjo juos sužinoti. Jis tik kopijavo detales ir tada įstrigo su programa, kurios jis nenori, kuri neveikia... ir su dideliu kiekiu atšalusios picos.*

Tai niekada nebuvo ir nėra apie picą. Svarbiausia yra sužinoti, ką Dievas kviečia tave daryti, o tada tai ir daryti. Programos, renginio arba bet kokios tarnystės jėga nėra paviršiuje, ir netgi ne detalėse. Nėra taip, kad būdas nieko nereiškia, ar detalės nėra svarbios. Tačiau mūsų tarnysčių pastangų jėga kyla iš mūsų artimo ryšio su Viešpačiu, ir pirmiausia stengimosi sužinoti, ką Jis nori kad mes darytume, ir tada mokymosi, kaip tą padaryti.

Kai kiti įsitraukė į mūsų personalą ar parapijos vadovavimą, mums gera stebėti jų nuostabą, kada jie prisipažįsta, koks sudėtingas dalykas yra vadovauti parapijai. Mes jau kalbėjome apie mitą, kad parapija yra lengvas dalykas. Tai tikrai sekinantis melas. Ir tarp kitko, vadovauti mažai parapijai nėra lengviau nei didelei, kaip tik, tai gali būti dar sunkiau. Šiomis dienomis sėkmingai vadovauti, nesvarbu kokio dydžio parapijinei bendruomenei, reikalauja sufokusuotų studijų ir disciplinuoto svarstymo. Turime rūpintis ugdymo, liturginėmis ir muzikos programomis, tarnavimu skirtingoms amžiaus grupėms, biudžetų sudarinėjimu ir laikymusi, pinigų surinkimu, komunikacija, autorinėmis teisėmis, organizacinių sistemų ir struktūrų kūrimu ir palaikymu, žmogiškaisiais ištekliais, reklama, pastatų

priežiūra ir saugumu. Sąrašą galima tęsti ir tęsti.

Mums nuolat reikia mokytis, ką mes norime padaryti, o tai reiškia – praeiti mūsų įsivaizdavimus ir paviršutinišką supratimą, kad galėtume pagilinti savo žinias apie tai:

- kokią vietą žmonių gyvenimuose užima mūsų parapija ir kodėl ji yra neįdomi svetimiems,
- kas daro komunikaciją paveikią mūsų bendruomenėje,
- kas motyvuoja žmones įsitraukti ar aukoti.

Mums reikia klausyti klausimus, *kodėl* mes darome tai, ką darome. Ko norime pasiekti konkrečia programa? Kas iš tiesų būtų mūsų laimėjimas? Kaip žmonių gyvenimai pasikeis dėl vieno ar kitų pastangų? Kodėl tai verta mūsų laiko ir pinigų? Kaip tai dera su unikaliu Dievo kvietimu, kurį Jis turi mūsų bendruomenei? Ir mums reikia nuolat klausyti šiuos klausimus, todėl, kad tai, kas veikia šiandien, gali nebeveikti rytoj.

Mums reikia palaikyti nuolankumą ir entuziazmą mokytis iš kitų, kurie sėkmingai daro, ką mes norėtume daryti, ir padaryti save prieinamus šaltiniams, kuriais galime pasinaudoti. Terminas „besimokanti organizacija“, kurį sugalvojo Peter Senge, atrodo, yra pagrindinis kelias, kad organizacijos sėkmingai veiktų ateities nesibaigiančių pokyčių ir vis didėjančio greičio pasaulyje. Tai principai, kuriuos lengva įvardinti, bet nelengva jų laikytis: komandos narių susietumas, mokymosi ir palaikymo aplinka, galimybė suklysti, kad išmoktum, ir svarbiausia, gera komunikacija.

Šiuo metu ieškome laiko kassavaitinių susitikimų metu personalui mokytis ir asmeniškai ugdytis, net jeigu tai reiškia kažkokių dalykų nedarymą. Mes taip pat dalį savo biudžeto pinigų, tiek, kiek galime, skiriame personalo ir savanorių galimybėms dalyvauti geriausiose vadovų konferencijose. Taip pat personalo nuvežimas į gyvybingas parapijas, kur jie gyvai gali pamatyti ir mokytis iš sėkmingų parapijų vadovų, yra motyvuojantis dalykas. Tai, kad tos patirtys mums, katalikams, dažnai pasiekiamos protestantiškose bažnyčiose, nekenkia mūsų tikėjimo praktikai, bet kaip tik ją praturtina.

Yra daug būdų mokytis, bet vieta pradėti visada yra nuolankiai priešais Viešpatį, išgyvenant į Jo žodį, būnant dėmesingais Jo pamokymams.

„Išmintingas žmogus, jų klausydamasis, mokysis, o protingas žmogus išmoks gebėjimo suprasti patarėlę ir palyginimą, išminčių posakius ir mįsles. Pagarbi Viešpaties baimė yra žinojimo pradžia; kvailieji niekina išmintį ir pamokymą.“ (Pat 1, 5–7)

..... Tęsinys kitame numeryje

2017 m. balandžio mėn. parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Uptytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienio rinkliava (04-02)	199,-	93,-	-
Verbų sekmadienio rinkliava (04-09)	688,-	227,-	-
Velykų nakties rinkliava (04-15)	525,-	-	-
Velykų ryto rinkliava (04-16)	1 113,-	735,-	153,-
Sekmadienio rinkliava (04-23)	261,-	152,-	-
Sekmadienio rinkliava (04-30)	192,-	83,-	-

ŠV. ANTANO PADUVIEČIO ATLAIDAI

Birželio 11 d. (sekmadienį) Krekenavos parapijoje švęsime parapijos globėjo šv. Antano Paduviečio atlaidus.
Šv. Mišios – 12 val. Po jų – vaišės bei šventinė programa.
Nuoširdžiai kviečiame!

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadieniais, šeštadieniais 12 val.
Penktadieniais 18 val. (nuo rugsėjo iki birželio mėn.)
Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:
Lapkričio–balandžio mėnesiais 12 val.
Gegužės–spalio mėnesiais 10 ir 12 val.
Laidotuvių atveju (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadieniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Birželio 4 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Ketvirtadieniais sutartu laiku

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje pirmąjį mėn. sekmadienį ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pasarbinsiame Viešpatį!

2017 m. balandį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Juozas Narutavičius, 54 m.
Stasys Mikalauskas, 62 m.
Petras Jankauskas, 92 m.
Dainius Babinskas, 44 m.
Henrikas Rumčikas, 67 m.

Upytės parapijoje

Albertas Vokiškus, 66 m.
Jonas Kulbis, 75 m.

Prisiminkime
Juos maldose.

2017 m. balandį pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje

Gabrielė Voraitė

Upytės parapijoje

Miglė Otilija Kuncytė

Krekenavos parapijos namuose visą birželio mėnesį veiks Jono Ambraškos **fotografijų paroda** „Atgimimo šviesa“.
Kviečiame apsilankyti!

Birželinės pamaldos bazilikoje visą birželio mėnesį vyks šeštadieniais ir sekmadieniais 11.30 val. (išskyrus birželio 25 d.).

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989
www.krekenavosbazilika.lt
el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com
sąsk. nr. LT457300010002378753
įm. kodas 191260418

Raštinės darbo laikas

I Nedirba
II 9–15 val.
III 10–15 val.
IV 9–15 val.
V 9–15 val.
VI 9–15 val.
VII Nedirba

Parapijos referentė, buhalterė ir vargonininkė

Rita Lapiniauskienė, tel. 8 656 39249

Krekenavos bazilikos zakristijonas ir ūkvedys

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos

koordinatorių, Vadaktėlių bažnyčios zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.
tel. 8 616 39715
el. paštas: upytesparapija@gmail.com
sąsk. nr. LT607300010077097292
įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas

Upytėje – Tadas Grybas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė
budi trečdieniais ir ketvirtadieniais 15–17 val.
ir šeštadieniais 13–15 val.

Kitu metu kreiptis telefonu 8 616 39715.

Marijos legionas renkasi šeštadieniais po 12 val.
šv. Mišių altarijos patalpose (Bažnyčios g. 11).

